

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 1T/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010165
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1619010165.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich Viliama Slezáka a Ing. Juraja Baránka, v trestnej veci obžalovaného A. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. apríla 2019 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. O., narodený XX. septembra XXXX v N., trvale bydliskom ul. A. č. XXXX/X, XXX XX N., prechodne ul. P. č. X., XXX XX Z., t. č. vo výkone väzby od 20. augusta 2018 do 04. septembra 2018 a od 01. januára 2019 v Ústave na výkon väzby Bratislava,

sa uznáva vinným, že

obvinený približne od apríla 2017 vo viacerých objektoch v Bratislavskom kraji prechovával psychotropné látky - konkrétne pervitín až do zadržania dňa 20.08.2018 v Bratislave pri hraničnom priechode Berg, pričom dňa 20.8.2018 bolo na základe príkazu sudcu Okresného súdu v Malackách pod č. k. OS MA-V-24/2018, prístupné k vykonaniu

- domovej prehliadky na ul. P. X, Z., v byte č. XXX, v ktorom sa obvinený prechodne zdržiaval, bolo okrem iného zaistené 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej látky (stopa č. 1CC), pričom znaleckým skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave bolo zistené, že toto obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 11,95 g metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 67,0 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 8.007 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 200 - 801 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorých cena podľa odborného vyjadrenia NAKA NPJ sa pohybuje v rozmedzí 358,50 Eur - 717,00 Eur,

- pri prehliadke motorového vozidla zn. V. Z EČV: N bolo zaistené 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej látky (stopa č. 5C), pričom znaleckým skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave bolo zistené, že toto obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 49,07 g metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 67,5 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 33,12 g absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 828 - 3.312 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorých cena podľa odborného vyjadrenia NAKA NPJ sa pohybuje v rozmedzí 1.472,10 Eur - 2.944,20 Eur,

- pri prehliadke garáže zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, parc. číslo XXXX/XX, XXXX/XX, k. ú. N. - m. č. W., súpisné číslo XXXX, priestor č. X - A - X.p., vchod z ul. Z., ktoré mal tiež v užívaní obvinený bola zaistená

- modrá igelitová taška, v ktorej sa nachádzalo plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej látky (stopa č. 1CCC), pričom znaleckým skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom

PZ v Bratislave bolo zistené, že toto obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 348 g metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 67,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 234,2 g absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 5.855 - 23.420 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorých cena podľa odborného vyjadrenia NAKA NPJ sa pohybuje v rozmedzí 10.440,00 Eur - 20.880,00 Eur,

- ako aj zauzlená modrá igelitová taška s obsahom neznámej látky (stopa č. 2H), pričom znaleckým skúmaním Kriministickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave bolo zistené, že toto obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 6.067 mg metamfetamínu so stopami dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 75,6 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 4.587 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 115 - 459 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorých cena podľa odborného vyjadrenia NAKA NPJ sa pohybuje v rozmedzí 182,01 Eur - 364,02 Eur,

s tým, že podľa odborných vyjadrení Národnej protidrogovej jednotky je súhrnná hodnota vyššie uvedených zaistených psychotropných látok najmenej vo výške 12.452,61 Eur,

obvinený si tieto drogy raz do týždňa zabezpečoval v rozsahu približne 1 kilogram za cenu približne 18.000,- Eur od jemu neznámej osoby, s ktorou sa po telefonickej dohode stretával na hraničnom priechode Berg, pričom následne metamfetamín pravidelne po predchádzajúcej telefonickej dohode viackrát do týždňa vo väčšom množstve predával osobám - dílerom W. A. a O. Z. minimálne od apríla 2018 do augusta 2018, a to približne jedenkrát za týždeň za sumu 2.000,- Eur ako i ďalším konzumentom drog, a to Ing. N. H. - približne od roku 2017 do augusta 2018, ktorej drogy väčšinou dával bezodplatne, O. S. - približne od apríla 2017 do leta 2018 v priemere každý druhý deň 1 kubik pervitínu za 40 - 50,- Eur, S. M. - približne od marca 2018 dal pervitín bezodplatne asi trikrát,

kde k stretnutiu a odovzdávke drogy dochádzalo vždy po telefonickej dohode obvineného s odberateľom, kedy sa určilo miesto stretnutia, zvyčajne v N., v okrese O. alebo v blízkom okolí v rámci N. kraja, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a tohto konania sa obvinený Pavel Móza dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 4T/72/2010 zo dňa 09.01.2012, právoplatným dňa 07.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2To/34/2012 zo dňa 07.06.2012 a v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 4T/72/2010 zo dňa 05.02.2015, právoplatným dňa 06.02.2015, právoplatne odsúdený za spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 26.02.2017,

teda

neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropné látky a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, a súčasne vo väčšom rozsahu,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona,

Za to sa mu
ukladá

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks váha (stopa č. 4D),
  - prázdne sáčky (stopa č. 4E),
  - 1 ks váha (stopa č. 5E)
  - 1 ks váha (stopa č. 7F)
  - 1 ks mobilný telefón zn. SAMSUNG, farba strieborná, IMEI: neznáme, so SIM kartou č. XXXXXXXX XXXXXX, XKA SK, 1 ks microSDHC disk zn. Transcend 16GB,
  - 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI, farba čierna, IMEI: neznáme, so SIM kartou č. XXXX XXX XXX XXXX XXXX,
- príčom uvedené veci sú uložené na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície, 1. Oddelení vyšetrovania pod ČVS: KRP-83/1-VYS-BA-2018.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 8.920,- eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, ktorá je zapísaná v knihe pohľadávok D/15 - 4/2019.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 27. marca 2019 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 27. marca 2019, č. 1Pv/126/18/1106-112, na A. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. O. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní

viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a prípadnom ochrannom opatrení, a to najskôr výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že je oboznámený s návrhom prokurátorky uvedeným v obžalobe, ktorým navrhuje uložiť trest prepadnutia tam uvedených vecí. V tejto súvislosti chce uviesť, že nevie, prečo by malo prísť k prepadnutiu auta N. XXXd, keď toto patrí jeho mame, tiež auta V. Z keď toto patrí jeho priateľke I. D., a čo sa týka finančnej hotovosti vo výške 8.920,- eur, táto patrí jeho inej priateľke D. C.. Ohľadom iných vecí v súvislosti s ich prepadnutím nemá námietky, súhlasí s ich prepadnutím podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona. Ďalej požiadal založiť krátkou cestou do spisu podacie lístky preukazujúce, aj podľa svojho vyjadrenia, zaslanie späťvzatia opravných prostriedkov vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/54/2018 a Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/6/2019.

Na otázku prokurátorky obžalovaný uviedol, že v deň, keď ho zadržali - 20. augusta 2018 pervitín nepredával, on sa len v ten deň stretol s O. Z., a tejto drogy daroval, ale nie predal. Nevie, prečo je uvedené v zápisnici s prípravného konania, že jej drogy predal. Uvedenú finančnú hotovosť si požičal od priateľky D. C., požičal si celkovo 14.000,- eur, nakoľko si chcel kúpiť auto V. V. za 16.000,- eur. On by si zvyšok do tejto sumy zarobil na brigádach. Našlo sa u neho 8.920,- eur, on si tých 14.000,- eur požičal niekedy v máji, alebo júni 2018, z nich časť minul na oblečenie, stravu a benzín. Tieto peniaze nosil po celý čas so sebou, nakoľko mu vykradli byt. Obžalovaný si spomenuté auto chcel kúpiť chvilu po tom, ako ho zadržali. Už dokonca mal aj niečo dohodnuté.

Ďalšie dokazovanie súd vykonal oboznámením znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave, obor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz č. I. 731 - 733, oboznámením zápisnice o osobnej prehliadke obžalovaného, vrátane fotodokumentácie č. I. 113 - 124, žiadosti o vrátenie vecí č. I. 684, evidenčnej karty vozidla N. XXXd č. I. 150 - 151, evidenčnej karty vozidla V. S5 č. I. 592 - 593, aktualizovaného odpisu registra trestov, centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 25. apríla 2019, rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. novembra 2018, sp. zn. 4T/54/2018, späťvzatia opravného prostriedku podaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. novembra 2018, sp. zn. 4T/54/2018, oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019, späťvzatia opravného prostriedku podaného proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019, oboznámením podacích lístkov preukazujúcich aj podľa vyjadrenia obžalovaného zaslanie späťvzatia opravných prostriedkov vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/54/2018 a Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/6/2019, ďalej rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 05. februára 2015, sp. zn. 4T/72/2010, č. I. 975 - 976, rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 09. januára 2012, sp. zn. 4T/72/2010 č. I. 1136 - 1140, správy Zboru väzenskej a justičnej stráže o vykonaní trestu č. I. 977 - 979, správ vykonaných vo finančnom vyšetrovaní č. I. 956, 1008 - 1113, a informácie o spolupráci - správy vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave doručenej Okresnej prokuratúre Malacky dňa 25. marca 2019.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich

okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému A. O. súd vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznávaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 2 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému A. O., súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Vzhľadom na to, že obžalovaný A. O. spáchal uvedenú trestnú činnosť skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho trestný čin a to v danom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019, ktorým bol obžalovaný uznávaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ktorého sa dopustil dňa 20. augusta 2018) a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Trestného zákona). V danom prípade najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov, nakoľko vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava V za uvedený prečin je rozpätie trestnej sadzby odňatia slobody až na 2 roky.

Len na okraj súd dodáva, že prejednávaný skutok nebol spáchaný v súbehu s trestným činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona z rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. novembra 2018, sp. zn. 4T/54/2018, pretože medzi skutkom zo 06. januára 2018 podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 13. novembra 2018, sp. zn. 4T/54/2018, a skutkom k 20. augustu 2018 z prejednávaného prípadu došlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozhodnutia za iný trestný čin obžalovaného - konkrétne ide o trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 02. júla 2018, sp. zn. 0T/148/2018; nejde teda o viacčinný súbeh trestnej činnosti, za ktorý by sa ukladal súhrnný trest.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného A. O. zistil 2 poľahčujúce okolnosti, spočívajúce v tom, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona], a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona]. Priťažujúcu okolnosť súd zistil jednu - recidívu, pretože obžalovaný ma v odpise evidovaných 14 záznamov (hoci v rámci prvých 2 sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený), naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 02. júla 2018, sp. zn. 0T/148/2018, právoplatným 02. júla 2018, pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti

viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, resp. predtým bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 05. februára 2015, sp. zn. 4T/72/2010, právoplatným 06. februára 2015, pre spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu prepadnutia vecí, príp. ak by sa na ostatne označené odsúdenie neprihliadalo ako na súčasť priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona v súlade so zásadou „ne bis in idem“, pretože toto odsúdenie bolo obžalovanému pričítané v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, ako je uvedené ďalej, tak ešte skôr bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 03. apríla 2012, sp. zn. 3T/9/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 24. júla 2012, sp. zn. 3To/62/2012, pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Súd u obžalovaného A. O. nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov), pretože spáchanie druhého (a viacerých) trestného činu ako priťažujúcej okolnosti sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom (resp. obzvlášť závažným zločinom), aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia. Práť teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Nakoľko obžalovanému A. O. bolo potrebné ukladať súhrnný trest za 1 obzvlášť závažný zločin a 1 prečin, bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu aplikáciou asperačnej zásady. V tejto súvislosti je ďalej nutné uviesť, že Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, publikovaným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 z 28. novembra 2012 bolo vyslovené, že § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 ústavy ustanovenie § 41 ods. 2 slová „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ Trestného zákona dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s ústavou, stráca po 6 mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že citovaná časť § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Trestného zákona je nielen v nesúlade s ústavou, ale taktiež dňom publikácie nálezu v zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené citované ustanovenie už nie je platné ustanovenie.

Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u obžalovaného A. O. v pomere 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností, dochádza k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, avšak zároveň je v zmysle vyššie uvedeného potrebné vykonať úpravu trestnej sadzby aj podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. S poukazom na rozhodnutie R 32/2009, ale aj napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 07. decembra 2016, sp. zn. 1To/122/2016, sa konkrétne rozpätie trestnej sadzby v danom prípade určuje tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa § 38 Trestného zákona a až následne podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Naznačeným postupom došlo najskôr znížením hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu k rozpätiu trestnej sadzby od 10 rokov až do 13 rokov a 4 mesiace (15 rokov - 10 rokov = 5 rokov; 1/3 z 5 rokov je 1 rok a 8 mesiacov; 15 rokov - 1 rok a 8 mesiacov = 13 rokov a 4 mesiace). Na to došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby v rámci asperačnej zásady, pričom v tomto prípade sa (základná, neupravená) horná hranica trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti Trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby, teda v danom prípade o 5 rokov (15 rokov : 3 = 5 rokov). V tejto súvislosti platí, že úprava

trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona je možná len pri zvyšovaní alebo znižovaní trestnej sadzby podľa § 38 Trestného zákona t. j. len v prípade zistenia prevažujúceho pomeru pohľadávacích alebo priťažujúcich okolností; ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona je špeciálnym ustanovením a nemožno ho (ani analogicky) použiť pri postupe podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona (R 19/2011). Uvedeným postupom došlo k úprave hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody na 18 rokov a 4 mesiace.

V danom prípade bolo zároveň nutné, pokiaľ ide o dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov až 18 rokov a 4 mesiace [15 rokov - 10 rokov = 5 rokov; 5 rokov : 2 = 2 a 1 roka; teda 2 roky a 6 mesiacov je jedna polovica z 5 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona]. Uvedený postup vyplýva zo spáchania obzvlášť závažného zločinu v prejednávanej príhode, pričom skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 05. februára 2015, sp. zn. 4T/72/2010, právoplatným 06. februára 2015, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, za súčasne uloženého trestu prepadnutia vecí.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného A. O., jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznáva v podstate od prípravného konania, pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, a tiež v rámci ktorého postoja konanie obžalovaného možno vyhodnotiť ako napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. predovšetkým polícii, resp. vyšetrovateľovi - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu primerane R 12/2017).

Pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného A. O. zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na obdobie vyše roka, počas ktorého obžalovaný obchodoval s drogami. Nemenej dôležitým je rozsah činu, aj z pohľadu počtu osôb, s ktorými obchodoval s drogami. Tieto okolnosti sú už ale subsumované do kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu kladeného obžalovanému za vinu. Zároveň je potrebné poukázať na 14 záznamov v odpise registra trestov, z ktorých len ohľadom prvých 2 sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť, majetkovú trestnú činnosť (prečiny i zločin krádeže), i za trestnú činnosť týkajúcu sa rušenia činnosti orgánov verejnej moci (prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia). Posledné odsúdenia sú špecifikované vyššie, v rámci priťažujúcej okolnosti - recidívy. Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide stále o relatívne mladého človeka, ktorý aj po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd zároveň za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to skôr odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému A. O. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a obžalovanému mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody, konkrétne na 9 rokov. Len pre úplnosť súd dodáva, že maximálne, teda o celú jednu tretinu, bolo možné už upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby znížiť v danom konkrétnom prejednávacom prípade o 50 mesiacov, ktoré predstavujú jednu tretinu zo 150 mesiacov (12 rokov a 6 mesiacov), pretože pre výpočet maximálneho možného zníženia trestu odňatia slobody sa v tomto prípade musí vždy najprv určiť trest, resp. jeho dolná hranica, ktorá by páchatelovi pri použití všetkých dostupných kritérií, t. j. vrátane prípadného použitia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pod., oprávnene prináležala; až z takto určenej trestnej sadzby je možné určiť hranicu zníženého trestu. Uvedený 9-ročný trest (rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stihanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného A. O. na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a súčasne je súd toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia lepšie zaručená.

Obžalovanému A. O. bol uložený aj trest prepadnutia vecí - spolu 3 ks váh, prázdnych sáčkov a 2 ks mobilných telefónov s príslušenstvom, nakoľko tieto boli použité na spáchanie trestného činu, čo vyplýva jednak z povahy vecí, ich vlastností a účelu požitia, ako aj z toho, že znaleckým skúmaním bola na nich zistená prítomnosť stôp drog; uvedené okolnosti boli zhodne potvrdené obžalobou i obhajobou a sám obžalovaný nenamietal voči uloženiu trestu prepadnutia uvedených vecí.

Trest prepadnutia vecí bol obžalovanému A. O. uložený aj vo vzťahu k finančnej hotovosti v sume 8.920,- eur, nakoľko išlo o vec, ktorú obžalovaný získal trestným činom alebo ako odmenu zaň. K zaisteniu peňazí došlo v rámci vykonania osobnej prehliadky v deň, kedy bol obžalovaný zadržaný a v konečnom dôsledku vzatý do väzby. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že finančná hotovosť patrí jednej z jeho priateľiek - D. C., od ktorej si požičal celkovo 14.000,- eur, nakoľko obžalovaný si chcel kúpiť vozidlo V. V. za 16.000,- eur a zvyšok do tejto sumy by si zarobil na brigádach, peniaze si požičal niekedy v máji, alebo júni 2018, z nich časť minul na oblečenie, stravu a benzín, peniaze nosil po celý čas so sebou, nakoľko mu vykradli byt; v deň, keď ho zadržali - 20. augusta 2018 - pervitín nepredával, on sa len v ten deň stretol s O. Z., a tejto drogy daroval, ale nie predal, nevie, prečo je uvedené v zápisnici s prípravného konania, že jej drogy predal. Súd tejto verzii obžalovaného neuveril, a to z viacerých dôvodov. Predovšetkým, nič nenasvedčuje pravdivosti, že obžalovaný v deň, keď došlo k jeho zadržaniu, pri stretnutí s O. Z. (mimočodom už právoplatne odsúdená za s touto vecou súvisiacu drogovú trestnú činnosť), tejto pervitín bezodplatne daroval. Zo skutkovej vety rozsudku (ohľadom ktorého skutku došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine), ako aj z ostatného spisového materiálu vyplýva, že v hierarchii osôb, podieľajúcich sa na konaní, týkajúceho sa prejednávanej trestnej činnosti, bol obžalovaný vyššie postaveným článkom, v porovnaní s napr. W. A. a O. Z., ktorým ako nižšie postaveným dilerom predával pervitín na jeho ďalšiu distribúciu, predovšetkým v oblasti R.. Darovanie drog, okrem toho, že v rámci takého obchodného vzťahu vyznieva nelogicky, nepodporujú ani výpovede obžalovaného i svedkyne O. Z. z prípravného konania, ktoré sú o. i. zachytené v odôvodnení obžaloby. Značné rozpory, podporujúce nevierohodnosť tvrdenia o pôžičke peňazí od D. C., vyvolávajú aj vyjadrenia ohľadom sumy samotnej údajnej pôžičky, pretože v prípravnom konaní obžalovaný hovoril o pôžičke v sume 12.000,- eur, na hlavnom pojednávaní o sume 14.000,- eur, pričom svedkyňa v žiadosti na č. I. 684 hovorí o pôžičke v

sume 15.000,- eur. Až príliš nepravdepodobne, až absurdne sa súdu javí aj vysvetlenie obžalovaného, že od mája, príp. júna 2018 až do jeho zadržania koncom augusta 2018 obžalovaný nosil takúto hotovosť neustále pri sebe, a to po dobu niekoľkých mesiacov. Nelogicky a matematicky nemožne tiež vyznieva tvrdenie, že od sumy 8.920,- eur zvyšok až do 16.000,- eur si obžalovaný chcel zarobiť na brigádach; už len samotná okolnosť, že z údajne požičanej sumy 12.000,- až 15.000,- eur obžalovaný minul niekoľko tisíc eur na stravu, oblečenie a benzín, pričom pôžička mala byť viazaná na úplne iný účel, pôsobí nezmyselne. Navyše, bez konkretizácie zo strany obžalovaného, súd si ani pri vynaložení maximálnej novej miery fantázie nedokáže predstaviť, ako si nezamestnaný obžalovaný mienil za týždeň (od jeho zadržania do plánovanej kúpy vozidla) formou brigád (teda legálnej formy zárobku) zabezpečiť ďalších cca 7.000,- eur. Navyše to, že hotovosť, ktorú obžalovaný nosil pri sebe, nepochádza z pôžičiek na kúpu auta, ale na obchodovanie s drogami, vyplýva predovšetkým zo skutkovej vety rozsudku, v zmysle ktorej obžalovaný približne raz do týždňa kupoval 1 kg metamfetamínu v hotovosti za približne 18.000,- eur, a ktorý metamfetamín následne distribuoval / predával ďalším osobám. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že na zaistených peniazoch bola znaleckým skúmaním zistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Platí síce, že stopy drog sa nemusia nachádzať vždy len na bankovkách, ktoré s nimi prišli do priameho kontaktu, ale môžu byť výsledkom náhodnej kontaminácie, v súhrne so všetkými ďalšími - v tomto odseku uvedenými skutočnosťami - však súd uzatvára, že zaistené peniaze obžalovaný získal predajom drog.

Pokiaľ sa v obžalobe navrhoval obžalovanému A. O. trest prepadnutia vecí - osobných motorových vozidiel N. XXX d a V. Z súd poukazuje na to, že trestom prepadnutia vecí sa postihuje majetok nachádzajúci sa vo vlastníctve páchatel'a trestného činu, preto pokiaľ z vykonaného dokazovania, najmä z evidenčných kariet týchto vozidiel vyplynulo, že vozidlá nepatria obžalovanému, tak za danej situácie nemohol byť vo vzťahu k uvedeným veciam ukladaný trest prepadnutia vecí. Zároveň ale platí, že prokurátorka na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby i v záverečnej reči modifikovala obžalobu v tom smere, že ak sa súd nestotožní s navrhnutým trestom prepadnutia vecí, navrhla ohľadom uvedených vozidiel uložiť ochranné opatrenie - zhabanie vecí. Súd preto na hlavnom pojednávaní uznesením rozhodol tak, že podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku vyhradil rozhodnutie o prokurátorkou navrhnutom zhabaní vecí verejnému zasadnutiu.

Nakoľko obžalovanému bol uložený súhrnný trest, súd musel v súlade s § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému A. O. uložiť (zopakovať) trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 roky, nakoľko taký trest bol uložený už skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019, sp. zn. 4T/6/2019 a súčasne tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona.

Obžalovanému A. O. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ho súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil vo výmere 1 roka.

Súd sa zaoberal aj návrhom obhajoby na aplikáciu § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona vzhľadom na správu vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, tak ako to uviedol obhajca v rámci záverečnej reči, pričom súd zistil, že podmienky na navrhovaný postup splnené neboli, a to z dôvodu, že z informácie o spolupráci - správy vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave doručenej Okresnej prokuratúry Malacky dňa 25. marca 2019, nevyplýva, že by obžalovaný A. O. významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny alebo napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny iný pripravoval alebo sa o jeho spáchanie pokúsil tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatel'ov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Napokon, aj v prípade splnenia citovaných podmienok by aplikácia § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prichádzala do úvahy len fakultatívne.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.